

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

De ecclesiasticis mancipiss. clxxiii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

usu fructuario tenere voluerit. Si autem res propria
præfens dimiserit, ex rebus ecclesiasticis triplum fructu-
rio usu, in suo tantum quis nomine sumat, quia sic eas
que tractare, ut alienarum rerum dispensatorem conuenit
non propriarum rerum largitorem.

De eadem re. Cap. CLXVIII.

Ex eodē
concil. ca.
12.

A Nulla potestate quis cogatur facere precaria de-
bus Deo & sanctis eius dicatis, quā ratio & usus
tineat, neminem cui non vult, contra utilitatem & ratio-
nem, præstitum de proprio facere beneficium.

De eadem re. Cap. CLXIX.

Ex eodē,
cap. 13.

VT precaria, de quinquennio in quinquenniū sec-
dum antiquam consuetudinem & auctoritatem
nouentur.

De donatione, vel venditione, vel commutatione
ecclesiastica rei. Cap. CLXX.

Ex cōcil.
habito a-
pud Va-
lencias,
cap. 50.

IRrita erit episcoporum donatio, vel venditio, vel
mutatio rei ecclesiastica, absque collaudatione & in-
scriptione clericorum.

De commutationibus rerum ecclesiasticarum.
Cap. CLXXI.

Ex cōcil.
apud Bel-
uacum,
cap. 5.

VT commutationes rerum ecclesiasticarum valde
ueantur, & subtilissimè si aliquo modo fieri debent
spiciantur. Quæ autem inconsultæ factæ sunt, iuxta
decretum canonicum Hylarii papæ, quas illicitè decessor
episcopus admiserit, vel ab aliis illicitè commissæ sunt,
eo qui successor est emendentur.

De eadem re. Cap. CLXXII.

Ex cōcil.
Matisicē.
cap. 4.

A Sancta synodo decretum est, & imperialis auctoritas
denunciat, ne commutationes rerum, vel mancipiorum
ecclesiasticorum quælibet persona sine licentia
consensu regio præsumat facere.

De ecclesiasticis mancipiis. Cap. CLXXIII.

Ex cōcil.
apud Ca-
risiacum,
cap. 2.

NEQVE mancipia ecclesiastica quisquam, nisi
libertatem commutet, videlicet ut mancipia quæ
ecclesiastico homine dabuntur, in ecclesiæ seruitute
maneant, & ecclesiasticus homo qui commutatur, perpetuam
libertate fruatur. Quod enim semel domino consecratum
ad humanos usus iam transferri non potest. Ait enim

Si quis mutauerit, & quod mutat, & quod mutatum est, sanctificabitur domino.

De eadem re. Cap. CLXXIII.

Inustum videtur & impium, vt mancipia quæ fideles viri seu fœminæ pro remedio animæ suæ Deo & sanctis eius consecrarunt, cuiuscunq; muneris precio vel cōmutationis commercjo, iterum in secularem seruitutem redigantur, cū canonica autoritas seruos fugitios tantummodo distrahi permittat, & ideo omnes rectores Ecclesiarum summopere caueant, ne vnus eleemosyna alterius peccatum fiat. Et est absurdum vt ecclesiastica dignitate seruus decedens, humanæ obnoxius sit seruituti.

De regalibus præceptis super prestaria.

Caput CLXXV.

Præcepta regalia super precariis ecclesiasticis fieri nec ratio finit, nec autoritas quolibet modo permittit. Quoniam præcepta in iure ecclesiastico firmare indignum iudicatur, necesse est vt maiestas regia non nisi ab ecclesiastico rectore petatur. Idem autem custos Ecclesiæ solertissimè caueat, ne sui ordinis & ecclesiasticæ cōmunionis fortè immemor, contra autoritatem præceptum regium pro quacunque assentatione fieri petat. Qui etsi fecerit, non audiatur. Si autem & obtinuerit regia discretionem, & episcopali iudicio idē rescindatur, & petitor iniustus, pro principis iniusta suggestiōe dignè corripatur.

De episcopo qui mancipium Ecclesiæ manumitti desiderat. Cap. CLXXVI.

Episcopus qui mancipium iuris Ecclesiæ, non retento ecclesiastico patrocinio, manumitti desiderat, duos meriti eiusdem & peculij corā concilio Ecclesiæ cui præeminet, per commutationem subscribentibus sacerdotibus offerat, vt rata & iusta inueniatur definitio commutationis. Tunc enim liberam manumissionem sine patrocinio Ecclesiæ concedere poterit: quia eum quem liberati tradere disponit, iam iuri proprio acquisiuit. Huiusmodi autem liberto aduersus Ecclesiam, cuius iuris extitit, accusandi vel testificandi denegetur licentia. Quod si præsumpserit, placet vt stante commutatione, in seruitutem propriam Ecclesiæ reuocetur.